

דברים (פרק לב)

- (ד) **הצור** תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:
 (י) ימצאהו בארץ מדבר **ובתהו** ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו:
 (יא) כנשר יעיר קנו על גוזליו **ירחף** יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו:
 (יב) ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר:
 (יג) ירכבהו על <במות> במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש **צור**:
 (יד) חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר:
 (טו) וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל **צור** ישעתו:
 (טז) יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו:
 (יז) יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם:
 (יח) **צור** ילדך תשי ותשכה אל מחללך:
 (יט) וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנתיו:
 (כ) ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן במ:
 (כא) הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם:
 (כב) כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים:
 (כג) אספה עלימו רעות חצי אכלה במ:
 (כד) מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח במ עם חמת זחלי עפר:
 (כה) מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
 (כו) אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם:
 (כז) לולי כעס אויב אגור פן ינכרו **צרימו** פן יאמרו ידינו רמה ולא ה' פעל כל זאת:
 (כח) כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה:
 (כט) לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריהם:
 (ל) איכה ירדף אחז אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי **צורם** מכרם וה' הסגירם:
 (לא) כי לא **כצורנו צורם** ואיבינו פלילים:
 (לב) כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו:
 (לג) חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר:
 (לד) הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי:
 (לה) לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו:
 (לו) כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס **עצור** ועזוב:
 (לז) ואמר אי אלהימו **צור** חסיו בו:

<u>במדבר (פרק כ)</u>	<u>שמות (פרק יז)</u>
<p>(ח) קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: (ט) ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר צוהו: (י) ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: (יא) וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם:</p>	<p>(ו) הנני עמד לפניך שם על הצור בחבר והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל:</p>

דברים פרק לא

- (ב) ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה:
 (טז) ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו:
 (יז) וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה:
 (יח) ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים:
 (יט) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:
 (כ) כי אביאנו אל הארמה אשר נשבעתי לאבותיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי:
 (כא) והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: (כב) ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל:

עבודה זרה (יח).

...בשעה שיצאו שלשתן - צדקו עליהם את הדין, הוא אמר: הצור תמים פעלו [וגו'], ואשתו אמרה: אל אמונה ואין עול, בתו אמרה: גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי וגו'. אמר רבי: [כמה] גדולים צדיקים הללו, שנזדמנו להן שלש מקראות של צדוק הדין בשעת צדוק הדין.

דברים (פרק לב)

(ג) כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו:

שמות (פרק לד)

(ה) וירד ה' בענן ויציב עמו שם ויקרא בשם ה': (ו) ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: (ז) נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים:

במדבר (פרק יד)

(יז) ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: (יח) ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: (יט) סלה נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:

תהלים (פרק עט)

(ו) שפך חמתך

ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו:

אל הגוים אשר לא ידעוך

שמואל א פרק ב

(ו) ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:

דניאל פרק יב

(יג) ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

דברים פרק לב

(לט) ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: (מ) כי אשא אל שמים ידי ואמרתני חי אנכי לעולם: (מא) אם שנותי ברק חרבי ותאחזו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:

(מב) אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: (מג) הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ

דברים (פרק לב)

(ד) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:

(כז) לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא ה' פעל כל זאת:

דברים (פרק לב)

(ה) שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:

שמות פרק לב

(ז) וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:

דברים (פרק א)

(לז) גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם:

דברים (פרק ג)

(כו) ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה:

תהלים (פרק קו)

(לב) ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם:

מדרש תנחומא [בובר] פרשת ואתחנן

מיד נתקררה רוח הקודש, א"ל הקב"ה למשה, משה שתי שבועות נשבעתי, אחת שתמות, ואחת לאבד את ישראל, לבטל שתיהן אי איפשר, ואם תרצה אתה להחיות יאבדו ישראל...